

Reassumendi
causas obliga-
tionis Camere
rarii speciali-
ter alteri non
committat.

debeas. Necnon de omnibus, & singulis obligationibus in forma Camere, ubi vis lo-
corum, & inter quascumque personas factis, & faciendis (his dumtaxat exceptis, quæ in dependentibus a litibus, & causis in eadem Camera, aut coram aliis iudicibus pro tempore introductis factæ, seu receptæ fuerint, & tunc non per viam censurarum, sed mandati executivi) cognoscas.

§.5. Ita ut quascumque causas, quæ de cetero perpetuis futuris temporibus in eadem Curia super ipsis obligationibus, in alio quam tuo, ac Curie causarum huiusmodi Tribunali (præterquam in vim specialis commissionis nostræ de dicta obligatione, specialem mentionem facientis) motæ fuerint, in illarum statu, gradu, & terminis, in quibus reperientur, tua ordinaria auctoritate (exceptis causis in Curia Capitolii contra dictos Cives Romanos pro tempore iuxta formam dicti Motus proprii motis) reassumere, & iudicibus, quibus sint committæ, ac coram quibus ille pendebunt in posterum, ne in eis, aut de illis, quoquomodo, vel quovis quæsito colore, directe, vel indirecte; se intrmittere præsumant, etiam sub sententiis, censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ac etiam pecuniariis, arbitrio tuo moderandis, & applicandis inhibere, ac quidquid fecus super his contigerit attentari, irritum, & inane decernere.

Censuras promulgandi.

§.6. Ac etiam solus dictarum obligationum vigore censuras Ecclesiasticas promulgare.

Causas Prælatorum, Mercatorum, Curialium, pensionum, &c. cognoscendi.

§.7. Necnon omnes, & singulas spirituales, & Ecclesiasticas, ac prophanas, & quorumvis ejusdem Romane Ecclesiæ Cardinalium, eorumque, ac nostrorum familiarium, continuorum commensalium, & Prælatorum quorumcumque in ipsa Curia degentium, ac etiam Imperatoris, Regum, & aliorum Principum, ac Communitatum, & Universitatum, Oratorum, necnon dictæ Curie Officialium, & eandem Curiam sequentium, ac familiarium eorundem, & ipsius Curie causarum huiusmodi Auditoris Notariorum, & eorum familiarium, Campforum quoque, & quorumvis Mercatorum, ac Pensionum annuarum super fructibus, redditibus, & proventibus ecclesiasticis assignatarum, etiam si earum solutio non in ipsa Curia, sed in partibus sit facienda.

Causarum in Curia motarum Appellationum, hic indicatarum.

§.8. Et quascumque alias etiam committarum causas, tam civiles, quam criminales, & mixtas, & conjunctim, vel divisim in eadem Curia quomodocumque, & qualitercumque motas, & movendas, & inter quascumque partes, etiam per viam inquisitionis, aut ex officio quomodolibet pendentes. Ac quæ per appellationem a gravaminibus illatis, & conferris committatis, seu sententiis definitivis, vel interlocutoriis, a quibusvis iudicibus ordinariis, & arbitris, atque arbitratoribus in Curia, & Urbe prædictis (Vicario nostro, ac Governatore, & Senatore Urbis prædictæ, & iudicibus Capitolinis, dumtaxat exceptis) & extra eas a quibuscumque iudicibus ordi-

nariis, vel delegatis, seu arbitris, vel arbitratoribus, ac etiam dictæ Sedis Legatis, & eorum Vicelegatis in terris eidem Ecclesiæ Romane mediate, vel immediate subiectis, aut aliis earum Gubernatoribus, vel Officialibus, & quibusvis in feudum, vel Vicariatum, aut alias quomodolibet concessis, pro tempore latis, & promulgatis, interpositarum, seu alias ad eandem Sedem, etiam per viam reclamationis iudicialis, vel extrajudicialis, aut nullitatis, vel recursus hætenus devolutæ sunt, & in posterum devolventur.

§.9. Eas videlicet, in quibus non agitur ultra summam ducatorum ducatorum auri de Camera, aut de re verum summæ prædictæ valorem non excedente, seu quæ inter, & contra Mercatores dictæ Curie, pro quibuscumque negotiis, ad quamcumque summam ascendat, & inter, ac contra Notarios suos, & eorum familias, pro tempore vertentur, summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura iudicii, sola veritate inspecta, etiam manu Regia, & absque observatione terminorum, qui de stylo, seu ordinatione Palatii Apostolici, aut alias observari consueverunt.

§.10. Alias vero dictam summam, aut illius valorem excedentes, & inter, ac contra alios Mercatores vertentes, servatis terminis, & alias summarie, prout in beneficiis; eisdemque terminis quomodocumque male, & nulliter, præpositere, ac inculcate tentis, pro minori partium dispendio etiam unico contextu, citatione, & audientia reiteratis, etiam per affixionem citationum pro tempore faciendarum ad valvas habitationis ipsorum citandorum, quoad obligatos in forma Camere, & quoad alios aliter obligatos, ubi non agitur de majori quam viginti ducatorum summa, audire, cognoscere, decidere, & sine debito terminare.

§.11. Necnon de omnibus, & singulis criminibus, excessibus, & delictis, tam in Urbe, & Curia præfatis, quam extra eas per quoscumque, tam ejusdem Sedis Officiales, quam dictam Curiam sequentes, & alios, etiam a jurisdictione Ordinariorum exemptos, & prædictæ Sedi immediate subiectos, cujuscumque Ecclesiasticæ, vel mundanæ dignitatis, etiam Episcopalis, vel majoris, & per quoscumque alios cujuscumque status, gradus, ordinis, vel conditionis fuerint, perpetratis, vel perpetrandis, quam etiam partium accusationem, vel etiam instigationem, seu ex merito officio inquirere, & super illis, tam per viam inquisitionis, quam accusationis, seu denunciationis, & instigationis huiusmodi procedere, & culpabiles repertos iuxta suorum excessuum exigentiam, & qualitatem punire, dummodo monitoria contra Episcopos, vel eorum Superiores, ad comparendum personaliter, nisi prævia commissione manu nostra signata, non decernas.

§.12. Necnon quascumque literas Apostolicas, generales, aut particulares, tam sub

Summarie procedendi in causis Mercatorum Notariorum & 100 ducat. & infra.

Alias autem servatis terminis.

Causas criminales Urbis & omnium exemptorum cognoscendi.

Litteras Apostolicas exequendi.

Sententias in Curia latis a iudicibus hic non exceptis exequendi, & pariter processus Curie Domini &c.

Causas contractuum introductorum in Curia cognoscendi.

Curialiumque

Remissorias, & compulsorias dandi.

In vim Eugenianæ, & Leo-

sub plumbo, etiam per officium Audientie literarum nostrarum contradictarum, expeditas, quam in forma Brevis, & quarum solam signaturam sufficere concessum fuerit, supplicationes per Nos, & pro tempore existentes Romanos Pontifices, aut in ejus, seu nostri præsentia signatas, necnon literas pro tempore existentium Camerarii, & Poenitentiarum Majoris nostrorum, dummodo in illis, & literis Apostolicis prædictis alii executores deputati non fuerint, solus; in quibus vero executores deputati erunt, accumulative cum illis exequi, & super illis processus debitos in forma solita, etiam cum promulgatione censurarum in similibus promulgari solitarum decernere.

§.13. Ac tuarum, & per tuos Locumtenentes, seu quovis alios, tam Ecclesiasticos, quam sæculares Iudices, & tam delegatos, quam subdelegatos, & etiam causarum dicti Palatii Apostolici Auditores, vel Nos, aut Rom. Pont. pro tempore existentes, tam in specie, quam in genere, ac alios quomodolibet in eadem Curia pro tempore latorum sententiarum. Necnon quorumcumque processuum generalium, & specialium, tam in die Coena Domini, quam alias cum censurarum, & poenarum Ecclesiasticarum fulminatione fieri solitorum executiones, quas etiam si delegatis, aut subdelegatis prædictis, vel quibusvis aliis etiam specialiter per Nos, & Sedem prædictam commisit fuerint, tibi Auditori, accumulative, & non private committas esse volumus, & decernimus, servatis terminis in tribunali Auditoris huiusmodi servari solitis, & etiam singulis diebus, & horis, prout in ordinariis consuetum erat facere, illasque, & illos debite executioni, etiam, si opus fuerit, cum auxilii brachii sæcularis invocatione demandare.

§.14. Et quascumque Communitates, Universitates, Collegia, & Capitula, necnon etiam extra d. Curiam degentes personas, pro debitis per eos in eadem Curia contractis, aut salario, seu contractu in dicta Curia inito.

§.15. Degentes vero in eadem Curia, seu Curiales ecclesiasticos, sæculares vel regulares, etiam ab ipsa Curia absentes, cujuscumque status, gradus, ordinis, etiam Pontificalis, conditionis, vel præminentie existentes, pro quibusvis rebus, & pecuniarum summis ad quorumvis etiam absentium, quorum pro tempore intererit, instantiam, quoties expedit, etiam per edictum publicum, confiso summarie, & extrajudicialiter de non tuto ad eos accessu, ad satisfaciendum de eorum debitis, & præstandum ea ad quæ pro tempore tenebuntur, monere, & citare.

§.16. Ac literas quascumque remissorias, & compulsorias, & tam Generales, quam speciales ubi, & quoties opus fuerit, arbitrio tuo decernere.

§.17. Necnon etiam in vim Bullæ Eugenii in favorem Curialium emanatæ, & Bull. Rom. Tom. IV. Par. II.

Leonine, necnon cujuscumque alterius extensionis inhibere.

§.18. Ac monitoria, & citationes, ac inhibitiones ad partes etiam per simile edictum decernere, eos quoque arrestare, & incarcerare. Et si tibi videbitur, pœnas, & multas dimittere, & relaxare, ac pro delictorum, excessuum, & criminum qualitate eis (citra tamen mortem, & membri mutilationem) per te, & tuos Locatenentes infligere, & imponere.

§.19. Necnon quoslibet inobedientes excommunicare, a Divinis suspendere, generaliter, & specialiter interdicerere, ac sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas per te, tuosque Locatenentes pro tempore latis, etiam iteratis vicibus, aggravare. Et quod a te, vel Locatenentibus prædictis pro tempore excommunicati, seu aliam censurati, ab aliis, quam a te, vel eisdem Locatenentibus prædictis, etiam de partium consensu, præterquam in mortis articulo constituti, absolvi non possint, ad evitandas collusiones statuere.

§.20. Et cum tibi visum fuerit expedire, Communitates, Universitates, Collegia, Capitula, & personas quascumque a quibusvis sententiis, censuris, & pœnis, ac multis Ecclesiasticis, spiritualibus, & temporalibus, per alios videlicet, quam per te, & dictam tuam Curiam inflictis, in diebus Paschalibus cum reincidentia absolvere, ac sententias, censuras, & pœnas, ac multas huiusmodi, & quæcumque interdita suspendere, tollere, & eis relaxare.

§.21. Necnon obligationes in forma Camere huiusmodi, etiam post mortem debitoris, quoad illius bona tantum, etiam per vim confessionis debiti, per aliquem ex Procuratoribus in qualibet obligatione constitutis more solito faciendæ, & hæredibus legitime citatis, seu alias arbitrio tuo exequi, & executioni demandari facere.

§.22. Et generaliter omnia, & singula alia, quæ ad officium Auditoris Curie causarum huiusmodi de jure, vel ex privilegio, aut usu, seu literis, & consuetudine prædictis, olim spectabant, & quæ illi, qui pro tempore fuerunt, Curie causarum huiusmodi Auditores, ex concessis eis facultatibus facere, decernere, mandare, statuere, ordinare, & exequi quomodolibet poterant, seu consueverant, facere, dicere, mandare, statuere, ordinare, & exequi. Habituri ratos, & gratos processus, & sententias, quos, & quas, tu, & tui Locatenentes, prædicti pro tempore habueritis, & tuleritis, ac reliqua omnia, quæ in præmissis, & circa ea, ac quodlibet eorum feceritis, dixeritis, mandaveritis, statueritis, ordinaraveritis, ac facturi ea omnia, auctore Domino, in omnibus usque ad satisfactionem condignam, inviolabiliter observari.

§.23. Et insuper eisdem auctoritate, & potestatis plenitudine, tam Julii II., Leonis X., & aliorum Prædecessorum huiusmodi literas, quam omnia, & singula privilegia, indulta, facultates, jurisdictiones, L 2 & gra-

1561. nina Curiales tuendi.

Monitoria & cit-ad partes decernendi.

Censuras promulgandi.

Absolutiones dandi.

Oblig. contra hæredes exequendi.

Et alia omnia consuetæ faciendi.

Confirmatio omnium sæcularium, & indultorum.

1561.

Facultas in-
cessionib. bo-
noru., & di-
fultionibus.

Locus A. C.
in Capella
Papæ.

Executorum
deputatio.

Clausula præ-
servativa.

Decretum
irritans.

Clausula de-
rogatoria.

Fides tran-
sumptorum.

D. P. An.II.
die 1. Maii.

& gratias, officio Auditoriatu, & Auditoribus prædictis quomodolibet concessa, ac cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, singulas desuper confectas literas, quarum omnium, & singularum literarum prædictarum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus haberi volumus pro expressis, approbamus, & confirmamus, ac innovamus, necnon perpetuæ firmitatis robur obtinere, & inviolabiliter observari debere decernimus, illaque omnia, & singula ad officium Auditoriatu, & Auditorem pro tempore existentem, perinde, ac si eis specialiter, & expresse concessa, & pro eis, seu in illorum favorem, statuta, & ordinata fuissent, extendimus, & ampliamus.

§.24. Quodque Cap. Odoardus, & Cap. Pervenit. ac quævis alternative, seu moratoria, & dilaciones etiam salinarie, per quoscumque etiam ejusdem R. E. Card. pro tempore decreta, obligatis in forma Cam. quoad bona, nullatenus profunt. Quinimmo obligationes in forma Cameræ, quoad bona tantum, debite executioni demandentur, etiam post mortem debitoris, non obstante quacumque appellatione, & superinde obtenta commissione de hujusmodi obligatione expressam mentionem non faciente, aut discussione hereditatis ubilibet pendente, si per creditores data fuerit idonea cautio in forma depositi, de restituendo id, quod receperint, Prioribus, & potioribus creditoribus, in eventum succumbentie.

§.25. Quodque tu in Capella, & reliquis actibus, tam publicis, quam privatis, primum locum post Gubernatorem, & Oratores Principum, si Prælati fuerint, habeas, tibi indulgemus, ac volumus, & statuimus.

§.26. Mandantes, & districtius inhiben. quibusvis Judicibus, &c.

§.27. Decernentes præsentibus literas, ac in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, & alterationibus, &c.

§.28. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios, &c.

§.29. Non obstantibus præmissis, & si opus sit, de non tollendo jure quæsito, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac statutis, consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis &c.

§.30. Quodque præsentium transumptis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Curie Ecclesiasticæ, seu &c.

Nulli ergo, &c.
Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo sexagesimo primo, Kal. Maii, Pontificatus nostri Anno II.

XLI.

Jurisdicção Senatoris, Collateralium, & aliorum Judicum Curie Capitolii Almæ Urbis.

Circa istam jurisdictionem habes in Julio II. Const. XXXV. Decet. Tom. III. Part. III. fol. 333., ac Leonis X. Constit. I. Dum singularem ibidem fol. 350.

PIUS PAPA QUARTUS

Motu proprio &c.

Dilectos filios Senatorem, Conservatorem, Populumque Rom. specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, omnimodam, & integram (prout illis per fel. rec. Sixtum IV., Julium II., Leonem X., Paulum III., & alios Romanos Pontifices Prædecessores nostros alias concessa fuit) jurisdictionem, causarumque inter ipsos, ac etiam, & inter Romanos, & Incolas pro tempore notarum cognitionem, & decisionem totalem Curie Capitolii Romani, ita quod in prædictis, & aliis causis, obligationibus, etiam in forma Camera Apostolicæ in quibus videlicet per alios Judices præventum non sit, aliisque quibusvis differentis, & actionibus inter ipsos Romanos, ac eorum aliquem, vel aliquos deinceps orituris, & movendis, nullus præter Senatorem, & ipsius Capitolii Judices pro tempore existentes, se privilegiorum Apostolicorum, aut consuetudinum, seu quovis alio prætextu introumittere possit, etiam dictorum Prædecessorum concessiones hujusmodi, literasque, & alias desuper confectas scripturas approbantes, confirman., & innovantes, literarumque, & scripturarum earundem tenores præsentibus pro expressis habentes, auctoritate Apostolica, ex certa scientia &c. perpetuo concedimus, & indulgemus.

§.1. Ac Senatorem, Conservatores, & Populum Rom. Curiamque, & Judices Capitolinos præfatos, quoad jurisdictionem hujusmodi, adversus quascumque alios Almæ Urbis Tribunalibus, & Magistratibus, etiam Regent. Camera, Gubernatori, & nostro Vicario quomodolibet etiam consistorialiter concessas facultates, & alias contrarias dispositiones in pristinum, & eum, in quo ante illarum concessiones quomodolibet erant, statum restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus, ac facultates, & alias dispositiones contrarias hujusmodi ad hunc effectum per præsentibus revocamus, cassamus, & annullamus.

§.2. Et insuper ne delicta remaneant impunita, quod Chirurgi, Barbitonfores, & alii vulnerum, aliorumque criminum notitiam habentes, illa ad Curiam Capitolii hujusmodi juxta ipsius Senatoris desuper proponenda edicta, & sub poenis inibi apponendis, aut ad Curiam Gubernatoris juxta solitum deferre teneantur.

§.3. Quodque pro celeriori causarum expeditione, in eadem Curia Capitolina nullitatum nulla ratio habeatur, nisi earum, quæ

Romanorum, & Incolarum Urbis indulgentiarum etiam in obligationibus Camera ubi A. C. non prævenit.

Derogatio facultatum aliorum Judicum in hiis causis.

Chirurgi, vel hic vel coram Gubernatore crimina referant.

Nullitates nõ attendantur.

Feris quæ servande.

Affettamenti votum quando peti possit.

Affettamentum quomodo fiat, aliquo ex iudicibus absente, inferno, vel recusato.

Clausula præservativa.

Decretum irritans.

Clausula derogatoria.

quæ ex jurisdictionis, citationis, vel mandati defectu provenient.

§.4. Et ne feriarum accumulatio causarum expeditionem in longum protrahat, sublati de medio ceteris feriis voluntarie, per usum, vel alias, non tamen in honorem Dei introductis, observatio tantum coercetur ad ferias in antiquis Statutis expresse descriptas.

§.5. Ac etiam Statuta de affectamentis loquentia declarantes, quod affectamentum peti non possit, nisi in casibus, & articulis, quorum gravamen per definitivam reparari non valeat, qui ex Statuto sub Rub. de Appell. non recipiendis, lib. 6. positi colliguntur, nec in causis summam 10. ducat. non exceden. in aliis vero causis decem supra in litis contestatione dumtaxat peti possit, & hoc arbitrio Judicis; in definitivis autem, vel interlocutoriis vim definitivæ habentibus sententiis Judex causas hujusmodi in affectamentis proponere, aliis in contrarium loquentibus Statutis non attentis, omnino teneatur.

§.6. Et præterea quod si unum ex Judicibus Curie hujusmodi abesse, vel ægrotare, aut suspectum jurari contigerit, affectamentum per tres reliquos presentes Judices fieri possit, quorum unus in loco ægrotantis, vel absentis Judicis ad Tribunal pro interlocutoriis faciendis se deat, & super incidentiis emergentibus, & dependen. usque ad sententiam definitivam exclusive provideat, etiam perpetuo statuimus, & ordinamus.

§.7. Necnon Senatorem, Conservatores, Populum, & Curiam præfatos ad antiquam eorum jurisdictionem, ut præmittitur, restitutos, & plenarie reintegratos esse. Ac præsen., & in eis contenta quæcumque valida, & efficacia fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & inviolabiliter observari debere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ defectu, quovis quæsito colore, prætextu, vel ingenio nullatenus notari, vel impugnari, nec per Nos, vel Sedem Apost. ullo umquam tempore revocari, aut alias illis derogari posse. Et si ac quoties illa revocari, aut alias illis derogari contigerit, toties in pristinum statum restitui, & de novo etiam sub posteriori data per ipsos Senatores, & Conservatores eligenda, concessa, & stabilita esse.

§.8. Et sic per quoscumque Judices, & Commiss. etiam S.R.E. Card. &c. sublata eis quavis aliter interpretandi, &c. facultate judicari, & definiti debere, ac quicquid fecerit super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus.

§.9. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apost. Statutis, &c. etiam Palatii Apostolici, Curiarumque Urbis styliis, necnon privilegiis, indultis, & literis Apost. quibusvis Rom. Curie Tribunalibus, Curis, Magistratibus, Judicibus, & aliis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam Motu simili,

etiam consistorialiter concessis &c. quibus omnibus illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes hac latissime derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opport.

Placet Motu proprio I.

§.10. Et cum absolute a censuris ad effectum, &c. Et cum approbatione, confirmatione, innovatione, concessione, indulto, restitutione, repositione, reintegracione, revocatione, cassatione, annullatione, statuto, ordinatione, decreto, & derogacione præmissis, ut sup. perpetuo. Et quæ sola præsen. sufficiat signatura, & ubique etiam in Jud. fidem faciat, regula contraria non obstante, seu si videbitur, literæ desuper per Breve nostrum, etiam, cum literarum Prædecess. prædictorum, & inde sequentium ten. aliorumque necessariorum majori, & veriori expressione expediri possint.

§.11. Et quod ad obligationes in forma Camera servetur forma ipsius obligationis, ut si sit in potestate auctoris, vel creditoris convenire debitorem suum Romanum, vel incolam laicum non solum coram Regente, vel Auditore Cam. ipsarum obligat. Judice ordinario, sed etiam in Cur. Capitolii. Quoad reliquas vero causas civiles non tamen Fiscalis possit reus Romanus, vel incola declinare quodcumque aliud forum, & petere se remitti ad Cur. Capitolii, nisi alterius Judicis jurisdic. prorogaverit, aut in eum tacite, vel expresse consenserit, & aliter facti reassumptiones, vel inhibit. per dictam Cur. Capitolii nullius sint roboris, vel momenti.

Sequitur declaratio d. Constitut. respectu Jurisdictionis Gubernat. Urbis.

PIUS PAPA QUARTUS

Motu proprio &c.

NE per præinsertum Motum proprium aliquod præjudicium bono, & pacifico regimini Almæ Urbis nostræ, quæ in præsentiarum vener. Fratri Hieronymo Episcopo Sagonen. per Nos commissum extitit, inferatur.

§.1. Decernimus, & declaramus intentionis nostræ minime fuisse nec esse, quod per Signaturam præinserti Motus proprii prædicti in aliquo jurisdictionis & facultatis ejusdem moderni, ac pro tempore existentis Gubernatoris, præsertim circa bannimentorum editiones, ac cognitiones causarum criminalium Mercedum, & pauperum, vel alias miserabilium personarum, ac alias quascumque causas sibi, aut aliis Gubernatoribus & ejus officio per quoscumque Rom. Pont. Prædecessores nostros tam contra Cives Romanos, quam alios quoscumque quomodolibet concess. in omnibus, & per omnia perinde, ac si dictus præinsertus Motus proprius minime signatus, nec a Nobis emanatus fuisset, minime præjudicetur, nec præjudicatum esse intelligatur. Et sic per quoscumque, &c. Sublata &c. Irritum quoque &c. solam.

Papæ subser. Clausularum repetitio.

Limitatio privilegii fori in tribus casibus

Causa Constitutionis.

Præservatio Jurisdictionis Gubernatoris

Quibuscumque non obstantibus.

Pape subscr.

solamque presentis Motus proprii nostri signaturam in iudicio, & extra sufficere; ac fidem facere, regula contraria non obstante, similiter decernimus, & declaramus.

§.2. Præserto Motu proprio, ceterisque contrariis non obstantibus quibuscumque, privilegiorum, & facultatum eidem ac pro tempore existenti Gubernatori, & eius officio concess. tenoribus, &c. pro plene, & sufficienter expressis habentes, & quas & quas per presentes innovamus.

Placet Motu proprio I.

XLII.

Extensio Constitutionis Pauli III. circa causas civiles interesse Fisci Cam. Apost. concernentes, in eadem Camera cognoscendas.

Hanc Bullam Pauli III. habes in Tom. IV. Par. I. Const. IX. Non sine. fol. 139. Hoc idem statuerat Urbanus VI. in eius Constit. I. Apostolicæ Tom. III. Par. II. fol. 364.

PIUS PAPA QUARTUS

Motu proprio &c.

Paulus III. avocavit civiles causas sui Fiscus interesse concernentes, & illas, ac alias movendas, in Camera Apostol. cognosci mandavit.

§.1. Cum sicut accepimus, licet Rom. Pont. Prædecess. nostri, pro causis civilibus Fiscum nostrum tangen. proprium tribunal Camerarii, ac Præsidentium Cam. Apost. maximis rationibus, & non modico eiusdem Camerae dispendio, ut causæ præfate per præfatos pro tempore Præsidentes in Cam. Apost. ubi & Procurator Fisci nostri Apost. intervenit, discutiantur, disputentur, & notentur, utque ipse Procurator Fisci nostri non cogatur pro causis Fiscum, ut præfertur, tangen. cum non modica ejus ab occupationibus sui Officii distractione, & non sine etiam indignitate Officii, quod loco præfati Cesaris successit, & illius privilegio in dictis causis utitur, saltem ratione interventus sui in Camera, dum ipse causa inibi discutiantur, & notantur, & sel. rec. Paulus III. Prædecessor noster tempore suo, ista ratione per præsertum ejus Motum proprium dictas causas Fiscum tangen. extra Cameram coram aliis Judicibus, & tribunalibus Urbis inter Fiscum, & privatum commissas, vel aliter captas, sive in petitorio, sive in possessorio, ac quibusvis statu & terminis, etiam si instructæ fuerint, ad se avocaverit, & eidem Camerario, & Præsidentibus, ac in proprio tribunali commiserit, necnon etiam in futurum committendas, vel alias incipiendas illas similiter, absque alia pro tempore Rom. Pont. signatura, vel mandato, propria eorum auctoritate ad se avocan. & reassumendi, liberam facultatem concessit.

Multi tamen prætendebant Const. Pauli non procedere, quando Fiscus in jurisdictionem alterius Judicis

§.2. Cumque (sicut accepimus) non desint, qui post reassumptionem in Camera Apostolica, ut præfertur, facta contra Fiscum, in signaturis adhuc ad alios Judices trahere conantur diversis pretextibus, ac præcipue quando pro tempore Procuratores

Fiscales coram aliis Judicibus, aliquando per incuriam, vel multipliciter negotiorum, proprii in hoc privilegio fori non memores, agere, vel respondere, vel alias in Judices non suos consentire ceperunt, ac etiam quando in processu causarum inter privatos, interesse Fisci detegitur principaliter, vel secundario.

§.3. Nos attenden. quod privilegium fori Fisci concessum, concernit publicum, & quod ista ratione idem Paulus Prædecessor causas inter Fiscum, & privatum etiam alibi instructas, per præsertum Motum proprium avocavit, & quod quodcumque etiam in causis, quæ inter privatos aguntur, detegitur Fisci interesse, sive principaliter, sive secundario, idem Fiscus debet gaudere sui fori privilegio, & alios trahere, & non trahi, Motu simili, ex certa scientia habitationes, & difficultates hujusmodi submovere, ac etiam Fiscum nostro, & illius pro tempore Procuratoris incommoditati, ac indignitati occurrere cupientes, & debent. Motu simili, ac ex certa scientia præsertum Motum proprium, tam quoad jam alibi, etiam in Rota, & Motu proprio commissas, & alias captasque in posterum committendas, vel alias incipient. causas, innovamus. Declarantes, illum extendi, & quatenus opus sit, extendentes, etiam ad causas, in quibus Procurator Fisci, agendo, vel deferendo, coram aliis Judicibus, & Tribunalibus comparando, vel alias consensisset, & illorum jurisdictionem prorogasset, ac etiam ubi interesse Fisci, sive principaliter, sive secundario in causis jam inter privatos ceptis, detegeretur, dummodo sit interesse civile, & dummodo causæ hujusmodi, etiam quod in illis vertatur interesse Fisci, non sint per commissiones manu nostra propria, scientes de interesse Fisci aliis Judicibus, & Tribunalibus, cum speciali & expressa præserti Motus proprii derogatione, commissæ non fuerint, quas nolumus presentibus esse comprehensas, sed semper exceptas.

§.4. Dantes, salvis præmissis, eisdem Camerario, & præsentibus plenariam, & liberam facultatem, & auctoritatem, prædictis, & aliis quibusvis inhiben. fuerit in Rom. Curia, & extra eam, & sub censuris, & poenis, etiam quoad causas similes in futurum extra Cameram committendas, propria eorum auctoritate, sine alio nostro mandato, nec signatura, inhiben., & in causis hujusmodi, non obstant. quibuscumque signaturis, & inhibition. hætenus factis, & in futurum facien. nisi commissiones in futurum præsentandæ, manu nostra cum præsertum de verbo ad verbum infertione, & illarum derogatione signatæ fuerint, procedendi, citandi, declarandi, aggravandi, reaggravandi, interdictum ponendi, auxiliumque brachii secularis invocan. ceteraque alia facien., dicen., geren., & exequen., quæ in præmissis, & circa ea necessaria, seu quomodolibet opportuna fuerint.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionib., & Ordinationib. Apostolicis,

1561.
eis consentisset, vel ejus interesse secundario detegeretur in causis inter alios vertentibus.

Hic igitur Pont. extendit dictam Constitutionem etiam ad illos casus.

Cameraribusque dat commissionem omnium causarum a Papa met alibi non commissarum.

Clausula derogatoria.

1561.
Facultas Inquisitorum, de qua in-
taur.

Sola signaturæ sufficit.

Pape subscr.
Dat. P. An. II. die 26. Julii.

cis, ac Cam. Apost. clausulis, statutis, & consuetudinibus, ac reformationibus, etiam juramento, &c. roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibus (illorum tenores, causas, & effectus pro expressis, & insertis habent, & exprimi, ac de verbo ad verbum inferi posse decernent.) latissime derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis, & consuetis.

§.6. Volentes presentium solam signaturam sufficere, & ubique tam in iudicio, quam extra fidem facere, absque alia literarum expeditione, seu quod literæ in forma Brevis ad perpetuam rei memoriam, cum majori, vera, & ampliori specificatione omnium, & singulorum præmissorum, & circa ea necessariorum, latissime exten. adeo quod contraria quæcumque penitus, & omnino tollantur, & non obstant.

Placet Motu proprio I.

Die 26. Julii, millesimo quingentesimo sexagesimo primo.

XLIII.

Inquisitorum hereticæ pravitatis facultas, eligendi, & creandi in Notarios quoscumque etiam Clericos seculares, in causis Inquisitionis.

Alexand. VI. in eius Constitut. LVI. Ne Commissæ. Tom. III. fol. 395. hoc idem concessit, quoad Clericos, qui in saculo Notariatus officium habuerant.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Pastoralis officii cura meritis licet imparibus Nobis ex alto commissæ, Nos assidue incitat, & inducit, ut vigilis sollicitudinis nostræ oculos diligenter circumfleamus, ad eaque potissimum nostræ provisionis remedia adhibeamus, per quæ sancta, & Catholica Fides, ubique, prout debet, conservetur, & augeatur, improbi- que Heretici illius impugnatores, quoad fieri potest, debite compellantur, & comprimantur.

Causæ hujus Constitutionis.

§.1. Sane pro parte dilectorum filiorum Inquisitorum, & Commissariorum hereticæ pravitatis in diversis Regnis, Provinciis, Civitatibus, Insulis, & aliis Christiani Orbis partib. deputatorum, Nobis nuper expositum fuit, quod ipsi in causis sanctæ Fidei adversus eosdem Hereticos prosequendis, personis probatis, & idoneis, quæ officio Notarii in eis fungantur, plurimum indigere noscuntur, unde officio ipsius Inquisit. tum propter ipsorum Notariorum penuriam, tum quia plerique officium hujusmodi tanquam odiosum exercere recusant, ne illud suscipiendo quemquam offendere videantur, magnum incommodum, & detrimentum generatur.

§.2. Nos igitur nostræ vigilantie curam

adhibere, in præmissisque opportune providere volentes, omnibus, & singulis hereticæ pravitatis Inquisitoribus, & Commissariis, in quibusvis Regnis, & Dominiis, Provinciis, Civitatibus, Insulis, etiam Græciæ, ceterisque Terris, & locis, in quibus Christiana Religio colitur, constitutis, & quomodolibet pro tempore deputatis, quod quoties eis expedire videbitur, unum vel plures, etiam Clericos seculares, vel quorumvis Ordinum Regulares, qui sibi sufficientes, & idonei visi fuerint, in quibuscumque causis sanctæ Fidei, & Inquisitionis hujusmodi in Notarios eligere, assumere, & creare, eosque ad officium Notariatus causarum prædictarum deputare, ipsique sic electi, & deputati, acta quæcumque, & processus causarum ipsarum diligenter, & fideliter describere, & annotare, ceteraque omnia ad id quomodolibet necessaria, & opportuna facere, gerere, & exercere, libere, & licite possint, & valeant, plenam, & omnimodam, auctoritate Apostolica, tenore presentium facultatem, & potestatem concedimus, & impartimur.

§.3. Non obstantibus quibusvis Constitutionib., & Ordinationib. Apost. necnon, quarumvis Civitatum, & Terrarum, etiam juramento, confirmatione Apost. vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinib. privilegiis quoque, indultis, & literis Apost. illis, & quibusvis Notariorum Collegiis, etiam per Sedem Apost. quomodolibet concessis, quib. omnib. eorum tenores presentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, & eadem auctoritate Apost. decernimus, quod quoniam difficile admodum esset presentes nostras literas ad singula, quæq. loca, ubi opus foret, deferri, earumdem presentium transumptis &c.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo sexagesimo primo, sexto Kal. Septembris, Pont. nostri Anno II.

XLIV.

Approbatio Confraternitatis, & Hospitalis sub invocatione Beatæ Mariæ de Pietate nuper in Urbe instituti, ad egenos dementes charitative recipiendos, & curandos. Cum facultate alias ejusmodi Confraternitates extra Urbem cum Indulgentiarum participatione erigendi.

PIUS EPISCOPUS,
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Illius qui pro Domini salutacione gregis, in ara Crucis, in pretium immolati non abhorruit, quique inter alia sibi beneplicita,

Derogatio contrariotum.

Fides transumptorum.

D. P. An. II. die 27. Aug.

Exordium.

Instituta fuit in Urbe Confraternitas B. Mariæ de Pietate, ad egenos mentis inopes, educandos, atque curandos &c.

placita, opera charitatis exercere præcepit, vices licet immeriti gerentes in terris, curis angimur assiduis, & continua meditatione pulsamur circa quæcumque pia opera, & Christifidelium devotione ordinata, ut firma perpetuo, & illibata persistant; omni studio intendere, & ut ad ipsa Christifidelium vota facilius concurrant, fideles ipsos, quibusdam spiritualibus, & affectivis muneribus libenter prosequimur, ac eorum pia suffragia donis cælestibus confovemus, ut exinde reddantur divinæ gratiæ aptiores, & in ejus charitatis devotio in dies peramplius augeatur.

§.1. Sane pro parte dilectorum filiorum Confratrum Confraternitatis Christifidelium, sub nomine pauperum advenarum instituta petitio continebat, quod alias nonnulli Christifideles in Alma Urbe degentes Dei spiritu (qui ubi vult spirat) ducti, ac zelo pietatis accensi, memoresque illius Propheta dicentis: Egenos, & vagos induc in domum tuam, & carnem tuam ne despexeris. Quodque hospitalitas Apostolicis doctrinis maxime commendabatur, pariterque considerantes, multos pauperes, pruinæ, & frigoribus expositos per cryptas, & ruinas dictæ Urbis jacere, & interdum maxima, & extrema frigoris calamitate, & fame perire, ac vident. etiam quosdam alios pauperes, mentis inopes, Christianorum, omnium maxima miseratione dignos, qui rationis orbati judicio, nudi per dictam Urbem ambulabant, universis ludibriis, & plagis, aliisque vitæ calamitatibus, animarumque salutis periculis expositos esse, & nulla receptacula in dicta Urbe existere, ac cupientes, hos, & illos ab eorum miseriis eximere, unam domum sitam in regione Columnæ de dicta Urbe, eorum industria quæsitam, & suis sumptibus extructam, & aptatam, primo pauperibus advenis hospitium deputaverint, lectisque, & suppellectilibus, ac rebus aliis conquisitis ad vitæ usum necessariis munierint, & inibi pauperes advenas benigne recipi, eorumque pedes lavari, ac diebus aliquot juxta cujuscumque indigentiam cibari, pariterque fidei Christianæ rudimenta per Capellanorum eorum ministerium ignorantes, ac simplices docere, & ad peccatorum suorum confessionem faciendam, & sacram Eucharistiam sumendam hortari curaverint, prout etiam ad præsens curant. Quodque in eadem domo unum Oratorium sub invocatione Beate Mariæ de Pietate, Apostolica auctoritate intervenient. extruxerunt, & ornarunt, ubi sacra Eucharistia in sacrario decenter servatur, & quotidie Missa celebratur, locisque luminaribus semper accensis illustratur, ac pro manutenenda inibi hospitalitate, unam Confraternitatem Christifidelium Pauperum Advenarum nuncupatam, dicta auctoritate erexerunt, & instituerunt, ac in dicto Oratorio in prima cujuslibet mensis die Dominica dictæ Confraternitatis Confratres, Christi Corporis Viatico reficiuntur, nec his pietatis operibus contenti, sed pia piis operibus cumulantes, ipsos paupe-

res, mentis inopes, per dictam Urbem, ut præfertur, vagan. ad eandem Domum deduxerunt, & ad illorum insaniam curandam operam Medicorum adhibere ceperunt, animis geren. supradictam hospitalitatem advenarum prosequi, & in sanandos, curandosque dementes prædictos, eorum facultates, junctis aliorum Christifidelium eleemosynis se extendere posse, ac quod pro dicta Confraternitatis salubri directione, & augmento nonnulla statuta, & ordinationes ediderunt, necnon dilectum filium nostrum Bartholomæum tit. S. Crucis in Hierusalem, Presbyterum Cardinalem de la Cueva nuncupatum, dictæ Confraternitatis Protectorem delegerunt, prout in literis Apostolicis desuper confectis, ac per ipsos Confratres impetratis, ac eisdem statutis, & ordinationibus, ac instrumentis publicis, sive aliis scripturis desuper forsan confectis, plenius dicitur contineri.

§.2. Quare pro parte eorumdem Confratrum Nobis fuit humiliter supplicatum, ut præmissis pro eorum subsistentia firmiori, robur Apostolicæ confirmationis adicere, ac alias in prædictis opportune providere de benignitate Apostolica dignemur.

§.3. Nos igitur, qui pietatis, & charitatis opera ubique exerceri, sinceris exoptamus affectibus, eorumdem Confratrum pium, & laudabile opus plurimum in Domino collaudantes, necnon singularum literarum, ac instrumentorum, seu scripturarum præfatarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, dictæ Confraternitatis erectionem, & institutionem, necnon prædictam, ac omnia, & singula alia per Guardianos, & Administratores dictæ Domus, & prædictos Confratres circa præmissa edita statuta, & ordinationes, prout illa concernunt, omnia, & singula, in dictis instrumentis, sive scripturis contenta (licita tamen, & honesta, ac sacris Canonibus non contraria) Apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui forsitan intervenierint in eisdem, supplemus, illisque omnibus perpetuæ firmitatis robur adicimus.

§.4. Et nihilominus quatenus opus sit, Confraternitatem ipsam pauperum advenarum, quæ etiam curandorum demementium curam gerat, eisdem modo, & forma, quibus per dictos Christifideles erecta, & instituta existit, auctoritate, & tenore prædictis, de novo erigimus, & instituiimus. Ac eisdem Guardianis, Administratoribus, ac Confratribus quascumque personas illis benevolas, & gratas, ac acceptas, tam Ecclesiasticas, quam seculares, dictam Confraternitatem ingredi volentes, cujusvis licentia desuper minime requisita, in eorum Confratres, & Confraternitatis gremium recipiendi, licentiam, & facultatem, eisdem auctoritate, & tenore concedimus. Eisque quod cum eisdem Bartholomæi Card. & deinceps pro tempore existentis Protectoris sui auctoritate, seu consensu, alia qua-

Et nunc a Pontifice confirmatio postulat.

Qui Pontifex dictam institutionem, & statuta Confraternitatis approbat.

Iteraque eam erit & eidem Confraternitati dat facultatem statuta condendi.

Confratribusque Missam in domibus propriis celebrari faciendi. Tu vide Concil. Triad. Sess. 22. c. 10 post Canones. Eleemosynas, & obligationes, ac legata recipiendi.

Indulgentia porrigitur eleemosynas.

Facultas triffrendi Confraternitatem & Hospitale ad alium locum, & Sacramenta ibi ad ministrandi.

Bona decedentium sine testamento in d. Hospitali ad illud spectent.

Indulgentia pro prima eujusque mensis Dominica.

quæcumque statuta, & ordinationes pro ejusdem Confraternitatis felici regimine, ad piorum operum hujusmodi exercitium, & alias circa præmissa, prout eis videbitur, edere, condere, & restaurare libere, & licite possint, indulgemus, ac per eos Guardianos, & Administratores, & Confratres observari debere volumus, & decernimus.

§.5. Et insuper eisdem Confratribus, quamdiu infirmi fuerint, quod liceat eis Missam in domibus suis celebrari facere.

§.6. Necnon eleemosynas, & oblationes quascumque, ac etiam piorum Christifidelium, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & aliorum Prælatorum, & Officialium, aliarumque personarum, tam Ecclesiasticarum, quam secularium, tam hæstentis, cum in futurum, in ultimis voluntatibus, vel etiam inter vivos donationibus, vel largitionibus eidem Confraternitati relicta, donata, legata, hæreditatis, & bona quæcumque recipere, & de illis, & eorum fructibus in pios usus, prout eis videbitur, disponere, & alia omnia recipere, obtinere, & facere, ac ad illa admitti posse, quæ Urbis Confraternitates a Sede Apost. approbatae possunt, & valent, citra tamen illarum præjudicium.

§.7. Ac universis utriusque sexus Christifidelibus eleemosynas, largitiones, oblationes, donationes, & legata hujusmodi facientibus, ut easdem Indulgentias, & peccatorum remissiones consequantur, quas consequuntur, qui Basilicis Principis Apostolorum, & S. Joannis Lateranen. ac illius & S. Spiritus in Saxia de Urbe Hospitalibus, bona quæcumque porrigunt, donant, aut relicta, & legata faciunt.

§.8. Præterea eisdem Confratribus, ut totam Confraternitatem ipsam, & Oratorium ac eorum Hospitale ad aliam domum, Ecclesiam, sive locum ipsius Urbis eis benevolis transferre, ac inibi unum Oratorium, sive Capellam, aut Sacellum, in qua, vel quo Sacratissimum Corporis Christi Sacramentum reconditum esse debeat, & ad ejus Altare Capellanum ad id per eosdem Guardianos, & Administratores, ad eorum nutum eligen. & amoven. prout hæstentis habuerunt, per quem Missæ, & alia Divina officia celebrari, ac ipsis celebrari, & aliis quibusvis Christifidelibus Eucharistiæ, & Pœnitentiæ Sacramenta ministrari facere possint, habere, & retinere, ac conservari facere.

§.9. Et ipsi Guardiani, & Administratores, ac Confratres, vestes, pecunias, autum, argentum, & alia bona quæcumque defervientium, & aliorum pauperum decedentium ab intestato, in dicto extracto, aut in posterum extruen. per dictos Confratres Hospitali percipere, & in usum, & utilitatem hujusmodi Hospitalis convertere.

§.10. Dictisque Confratribus, & quibusvis aliis Christifidelibus, qui in dicto Oratorio, sive Capella, prima cujusvis mensis in die Dominica sacram Eucharistiam sumpserint, & quinque Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam in memoriam quinque vulnerum Jesu Christi Domini nostri dixerint, præcatique fuerint Omnipotentem Deum pro pace, unitate, tranquillitate, ac felici statu Sanctæ Mariæ Ecclesiæ, totiusque Populi Christiani, qualibet vice, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem.

§.11. Necnon dictis Confratribus facultatem, ut Confessorem, sive Confessores, qui eos in mortis articulo ab omni sententia excommunicationis, & ab omnibus eorum peccatis, a culpa, & pœna, plenarie absolvant, eligere perpetuis futuris temporibus.

§.12. Necnon eisdem Guardianis, & Administratoribus pro tempore existent. ut quascumque Confraternitates extra Urbem sub hujusmodi vocabulo instituire, & pro tempore institutas, omnibus, & singulis prædictis, & aliis privilegiis, & indulgentiis deinceps concedendis, sub conditionibus, & formis eis benevolis decorare, illisque eis, in toto, vel in parte communicare libere, & licite valeant, similiter concedimus.

§.13. Ac Indulgentias hujusmodi, & præsentis literas, sub quibuscumque revocationibus, suspensionibus, derogationibus, vel limitationibus, quarumcumque similium, vel dissimilium gratiarum, & indulgentiarum per Nos, & Sedem Apostolicam, etiam in favorem Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe hujusmodi, & expeditionum contra Infideles, & Cruciatæ Sanctæ, vel alias etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, & aliorum Principum instantiam, quomodolibet pro tempore factas nullatenus comprehend. sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, & de novo concessas fore; ipsique Confratribus, & aliis prædictis suffragari debere decernimus.

§.14. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon statutis, & privilegiis, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam pro illorum sufficienti derogatione, ac illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permanentis, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Nulli ergo &c. Si quis &c. Datum Romæ apud S. Petrum, Anno M

Facultas eligendi Confessorem, qui Confratres absolvat &c.

Facultas eligendi vel aggregandi alias Confraternitates, cum participatione Indulgentiarum.

Clausula præservativa.

Clausula derogatoria.

D. P. An. II. die 11. Sept. In-

1561.

Incarnationis Dominice millesimo quingentesimo sexagesimo primo, 3. Idus Septembris, Pontificatus nostri Anno II.

XLV.

Ex Rainaldo continuat. An. nali. Opus post. huius. i. XXXII.

Pontificis electionem ad Cardinales non ad Concilium, si tempore Concilii eum obire contigerit, spectare declarat Pius.

PIUS PAPA QUARTUS

Exordium.

Prudentis Patrisfamilias spectat, cuncta, que in ejus Domo sunt, provide disponere, quod illa debito ordine procedant, nec unum aliud impediatur, aut aliqua eorum infirmul confusionem inducant.

Declaratio, de qua in rubrica.

§.1. Hinc est, quod Nos, qui a Summo Patrefamilias in illius Domo meritis licet imparibus dispensatores effecti sumus, & ex causis tunc expressis Sacrum Oecumenicum, & generale Concilium in Civitate Tridentina indiximus, ne si forte eveniat, Nos Concilio hujusmodi durante pro divina voluntate decedere, super electione Romani Pontificis confusio oriatur, & exinde perturbanda unitatis Ecclesie praestetur occasio, habita super his cum venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus matura deliberatione, & diligenti examine de ipsorum Fratrum consilio, & unanimi consensu ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine statuimus, decernimus, & ordinamus, quod si contingat, Nos Concilio hujusmodi durante, etiam si ejusdem Concilii causa, vel occasione, aut alias quomodolibet etiam pro sola voluntate nostra, etiam cum Curia Romana, & caularum, ac literarum Apostolicarum audientia ab Urbe recesserimus, vel in ipsa Urbe, seu Nobis ab ea quovis modo absentibus ante nostrum ad illam reditum, alibi ubicumque, ita Domino volente, decedere in quibuscumque statu, & terminis Concilium ipsum fuerit, & quantacumque Civitas, seu locus, in quo, seu qua Nos etiam inibi forsitan cum Curia, & audientia praedictis decedemus, ab eadem Urbe distet, & Civitati Tridentinae, aut alteri ubi Concilium etiam fuerit, vicina, seu vicinus existat, electio Romani Pontificis in Alma Urbe praefata, nisi Urbs ipsa interdicto Ecclesiastico per Nos apposito tunc subiaceat, vel inibi de oppressione dubitaretur, super quo majori parti Cardinalium tunc in Civitate, seu loco decessus nostri existentium stari debeat, & tali casu in Civitate Castellana, seu Urbeveta, vel Perusina Civitatibus, servato scripturae hujusmodi ordine, dummodo illa, ut praefertur, interdicta, aut rebelles tunc non sint, & non in ea in qua, seu cujus Diocesi Nos decedere contingerit, aut Tridentina, seu alia, ad quam Concilium hujusmodi translatum fuerit, Civitate, & solum per ipsos S. R. E. Cardinales, & non per Concilium hujusmodi, aut etiam cum eisdem Cardinalibus aliquot dicti Concilii, servatis alias Alexandri IV., que Licet de evitanda, & Gregorii X. in Lugdunensi,

que Ubi periculum, & que Ne Romani incipiunt, Clementis V. Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum in Viennensi circa electionem tandem editis Constitutionibus, & aliis extravagantibus, ac omnibus in eis contentis, quibus per hoc alias non intendimus praedjudicare, fieri debeat.

§.2. Decernentes ex nunc Cardinales praefatos etiam per Concilium hujusmodi dispensare nullatenus posse, ac quancumque electionem Romani Pontificis contra praesentium tenorem Concilio hujusmodi durante attentatam, irritam, & inanem, nulliusque roboris, vel momenti fore, & ea non obstante per eosdem Cardinales ad aliam electionem Romani Pontificis servata eandem praesentium forma procedi debere, ac similiter ex nunc irritum, & inane quidquid fecus super his a quoquam, quavis etiam Concilii ejusdem auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri decreti infringere &c.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo primo, 10. Kalendas Octobris, Pont. nostri Anno II.

Decretum irritans.

Conclusiones.

Dat. die 22. Sept. 1561. Pont. An. II.

XLVI.

Quod instrumenta pro interesse Hospitalis S. Spiritus in Saxia de Urbe rogata, per illius pro tempore Notarios, & Secretarios, in Cancellaria ejusdem Hospitalis custodiri, & per alios Notarios, & Secretarios successores gratis expleri, & in publicam formam redigi possint, illisque plena fides adhibeatur.

Omnia quae spectant ad istud Hospitalis, videntur sunt in Const. XL. Innocent. III. Inter Tom. III. Par. I. fol. 108. & in Const. XXVII. Six. IV. Religionis Tom. III. P. III. fol. 186.

PIUS PAPA QUARTUS

Motu proprio &c.

Cum sicut accepimus, pro tempore existens Praeceptor Hospitalis nostri S. Spiritus in Saxia de Urbe, Ordinis S. Augustini, soleat in Hospitali suis sumptibus, & expensis tenere unum Notarium, & quandoque etiam unum Secretarium, qui de omnibus instrumentis interesse ejusdem Hospitalis concernentibus, rogantur, & sapienter contingat, ut ipsis Notario, & Secretario a d. Hospitali recedentibus, & officium Notariatus, seu Secretariatus hujusmodi in dicto Hospitali exercere desinentibus, aut decedentes eorum scripturae per eos, seu illorum haeredes, ex eodem Hospitali alio transportentur, & quandoque pereant, seu dissipentur, vel ad Notarium, qui notas, vel imbreviaturas instrumentorum interesse praedicti Hospitalis concernent. absque praemio explere, & in publicam formam redigere recusant, manus deveniant, in non modicum dicti Hospitalis, & illius pauperum detrimentum.

Causa concessiois huius privilegii.

§.1. Nos

1561.

Privilegium, de quo in rubrica.

§.1. Nos praemissis occurrere, & indebiti Hospitalis, & pauperum praedictorum paterno affectu consulere volentes, Motu simili Apostolica auctoritate, per praesentes statuimus, & ordinamus, quod de cetero perpetuis futuris temporibus Notarius, & Secretarius dicti Hospitalis ab eo recedentes, & officium Notariatus, & Secretariatus hujusmodi exercere desinentes, aut ipsorum Notarii, & Secretarii, si decedant haeredes, imbreviaturas, seu notas instrumentorum per eos rogatorum interesse praedicti Hospitalis quomodolibet concernent. alio transportare nequeant, sed eas in Cancellaria dicti Hospitalis, ad hoc ut illi succedentes Notarius, & Secretarius praedicti, illas gratis, & sine praemio explere, & in publicam formam redigere possint, dimittere teneantur. Et pro tempore existens Praeceptor dicti Hospitalis, eos ad illas, ut praefertur, dimittere, & propterea auctoritate cogere, & compellere valeat. Quodque pro tempore existens Notarius, & Secretarius praedicti Hospitalis, vigore praesentium, & absque alia desuper sibi concedenda ab aliquo licentia, & facultate, imbreviaturas, seu notas instrumentorum per anteriores Notarios, & Secretarios dicti Hospitalis rogatorum interesse ejusdem Hospitalis quolibet concernent. explere, & in publicam atque authenticam formam redigere possint. Eisque sic expletis, & in publicam atque authenticam formam redactis, ea prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur, si per alium Notarium praecedentem licentia, & facultate sibi iuxta statutorum, &c. & reformationum Almae Urbis, & Collegii Scriptorum Archivii Romanae Curiae, & alia servatis servari, concessa expleta, & in publicam formam redacta fuissent.

Derogatio Secretariorum.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis praedictis, & quibusvis aliis statutis &c. reformationibus, etiam juramento, &c. roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Dilectis filiis Populo Romano, & praedictis Collegio, & quibusvis aliis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu simili, aut alias quomodolibet concessis &c. Quibus omnibus, etiam si de illis, &c. illorum tenores, &c. hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & sufficienter derogatum esse decernimus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sola signaturae sufficit.

§.3. Praesentium etiam absque eo quod registrantur, aut illis data apponatur, solam signaturam sufficere, & ubique in iudicio, & extra, regula contraria non obstante, fidem facere decernent. &c.

Papa subscribitur.

Fiat Motu proprio I.

Bull. Rom. Tom. IV. Par. II.

1561.

Quod Birretum Viride deferant etiam coram Judicibus Urbis, & Carcerum Visitationibus petentes alternativas, vel beneficium Cap. Pervenit & Cap. Odoardus.

Hac beneficia, quibus danda, & deneganda sunt, vide in Constitut. XVI. Clem. VII. Cum ex multorum Tom. IV. Par. I. fol. 63. ubi etiam habes, quantum auret instantia istarum causarum.

PIUS PAPA QUARTUS

Motu proprio, &c.

Cupientes Mercatoribus, & aliis personis tam Almae Urbis nostrae Civibus, quam forensibus in ipsa Urbe cum quibusvis personis contrahendi omnem possibilem securitatem concedere, & omnem viam, ac etiam omnes dilationes, & per quas Mercatorum, & aliarum personarum debitores a debitorum solutione subterfugere, seu se quoquomodo subtrahere, & creditores eorum creditis defraudare, aut supplantare possent, de medio tollere ac remedium oportunitate praemissa ne fiant, adhibere, & ut debitores ipsi a praemissis, si non Dei Omnipotentis, saltem humanae ignominiae timore abstineant, & sic eorundem Mercatorum, & personarum firmitati providere volentes.

Causa Constitutionis.

§.1. Et considerantes Motum proprium a fel. rec. Paulo Papa IV. Praedec. nostro, quod ex tunc de cetero alternativae, significationes, & dilationes quaecumque, nisi iuxta juris dispositionem, ac formam statutorum ipsius Urbis concedi nullatenus possent, & qui illas obtinissent, & ex tunc in futurum obtinerent, semper Birretum Viride portare tenerentur, emanatum, circa ipsorum debitorum malitiam, seu malos homines non sufficere, cum ipsum Birretum Viride, nisi postquam ad alternativam vel alias dilationes admissi fuerint, portare non teneantur, & sic beneficio temporis in grave creditorum praedjudicium, & iacturam gaudeant.

Paulus IV. statuit debitores obtinentes alternatives, vel dilationes teneri deferre Birretum Viride.

§.2. Nos igitur Motu simili, &c. per praesentes perpetuo statuimus, & ordinamus, quod de cetero quicumque debitores, seu in forma Camera, aut alias quomodolibet obligati, quancumque alternativam, significationem, vel aliam quancumque dilationem etiam secundum Cap. Pervenit vel Odoardus, seu inhibitionem aliquam a Curia causarum Cam. Ap. Auditore, seu ejus Locumtenente, aut Almae Urbis Vicario, vel Governatore, vel Senatore, seu aliis ipsius Urbis Judicibus etiam Commissariis, aut Carcerum Urbis Visitationibus petere non possint, nisi se prius coram illis dictum Birretum Viride gestando praesentaverint, & ipsum Birretum Viride publice, & secretae sub suffigatione per Urbem pro prima vice, & trirerem pro secunda, qua sine dicto Birreto reperti fuerint, deferre, per se, vel suos legitimos procuratores ipsis absentibus promiserint, & medio juramento affirmaverint,

Hic autem Pontifex declarat, debitores teneri gestare dictum Birretum eorum Judicibus Urbis antequam inhibitionem obtineant, & promittere ipsum de cetero deferre.

M 2